

हताश्वे तु रथे तिष्ठन् पुत्रस्तव विश्राम्यते । मुभोच निशितान् वाणाञ्ज्नेनयस्य रथम्प्रति ।
 शरान् पञ्चाशतस्तांस्तु शैनेयः कृतहस्तवत् । चिच्छेद समरे राजन् प्रेषितास्तनयेन ते ।
 अथापरेण भस्त्रेण मुष्टिदेशे महद्भुजः । चिच्छेद रभसा युद्धे तव पुत्रस्य माधवः ।
 विरथो विधनुष्कश्च सर्वलोकेश्वरः प्रभुः । आरुरोह रथं तर्षं भास्वरं कृतवर्मणः ।
 दुर्व्योधने परावृत्ते शैनेयस्तव वाहिनीं । द्रावयामास विशिखैर्निशामध्ये विश्राम्यते ।
 शकुनिश्चार्जुनं राजन् परिवार्य समन्ततः । रथैरनेकसाहसैर्गजैश्च सहस्रशः ।
 तथा हयसहस्रैश्च तुमुलं सर्वतोऽकरोत् । ते महास्त्राणि दिव्यानि विकिरन्तोऽर्जुनं प्रति ।
 अर्जुनं योधयन्ति स्म चक्षियाः कालचोदिताः । तान्यर्जुनः सहस्राणि रथवारणवाजिनां ।
 प्रत्यवारयदायस्तः प्रकुर्वन् विमुखं रिपुं । ततोऽर्जुनमरिघ्नन्तं विव्याध युधि सौबलः ।
 रोषतामेक्षणः क्रुद्धो विंशत्या सायकैर्भृशं । पुनश्चैव शतेनास्य संरोध महारथं ।
 तमर्जुनस्तु विंशत्या विव्याध युधि भारत । अयेतरान् महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिरविध्यत ।
 निवार्य तान् वाणगणान् युधि राजन् धनञ्जयः । निजघ्ने तावकान् योधान् वज्रवेगैः शरोत्तमैः ।
 भुजैश्चिह्नैर्भहारज शरीरैश्च सहस्रशः । समास्तोर्णा धरा तत्र बभौ पुष्पैरिवावृता ।
 शिरोभिः सकिरीटैश्च सुनसैश्चरुकुण्डलैः । सन्दष्टौष्ठपुटैः क्रुद्धैस्तथैवोद्धतलोचनैः ।
 निष्कचूडामणिधरैः चक्षियाणां प्रियम्बदैः । चम्पकैरिव विन्यस्तैः पर्वतैर्विबभौ मही ।
 कृत्वा तत्कर्म्म बीभत्सुर्यमुग्रपराक्रमः । स विद्धा शकुनिं भूयः पञ्चभिर्नतपर्वभिः ।
 उलूकं पुनराजघ्ने युधि वाणेन रोषितः । तमुलूकं तथा विद्धा सौबलस्यैव पश्यतः ।
 ननाद च महानादं पूरयन्वसुधातलं । ततो देवेन्द्रतनयः शकुनेर्धनुराच्छिनत् ।
 निन्येच चतुरो बाहान् यमस्य सदनं प्रति । ततो रथादवसृत्य सौबलो भरतर्षभ ।
 उलूकस्य रथं तर्षमाहरोह त्वरान्वितः । तावेकरथमारुढौ पितापुत्रौ महारथौ ।
 पार्थं ववृषतुर्वाणैर्गिरिमेघाविवोत्थितौ । ततो विद्धा महाराज पाण्डवो निशितैः शरैः ।
 विद्रायंस्तव चमूं शतशोऽथ सहस्रशः । अनिलेन यथाऽभ्राणि विच्छिन्नानि ततस्ततः ।
 विच्छिन्नानि तथा राजन् बलान्यासन् विश्राम्यते । तदलं भरतश्रेष्ठ बध्यमानं तदा निशि ।
 प्रदुद्राव दिशः सर्वा वीचमाणं भयाद्दितं । उत्सृज्य बाहान् समरे चोदयन्तस्तथाऽपरे ।
 सन्तस्ताः पर्यवर्तन्त तस्मिंस्तमसि दारुणे । निर्जित्य समरे योधास्तावकान् भरतर्षभ ।
 दध्नुर्मुदितौ शङ्खौ वासुदेवधनञ्जयौ । धृष्टद्युम्नो महाराज द्रोणं विद्धा त्रिभिः शरैः ।
 चिच्छेद धनुषस्तूर्णं ज्यां शितेन शरेण ह । स विहाय धनुर्भूमौ द्रोणः चक्षियमर्दनः ।
 आददेऽन्यद्भुजः शूरो वेगवत् सारवत्तमं । धृष्टद्युम्नं ततो द्रोणो विद्धा सप्तभिराशुगैः ।
 सारथिं पञ्चभिर्वाणैर्विव्याध भरतर्षभ । तं निवार्य शरैर्द्रोणं धृष्टद्युम्नो महारथः ।
 व्यधमत् कौरवीं सेनामासुरीं मघवानिव । बध्यमाने बले तस्मिंस्तव पुत्रस्य मारिष ।